

дѣньтъ и нѣбитѣ ѿ зимѣ. Тѣи са мѣстатъ катѣ и жѣравытѣ, сѣрѣчь лѣтѣватъ по хладнитѣ мѣстѣ, а зимѣ ходатъ по топлитѣ, но иѣще не знаѣмы гдѣ. Кога приближи врема да са дѣгнатъ, раздѣватъ вѣсть (хавѣрь) чи въ ѣди кой дѣнь и на ѣди коѣ мѣсто трѣба да са соберѣ сѣчкіатъ народъ, и тогѣзи чѣкатъ тамъ да мрѣхне, а чи пригъ нѣщѣ въ темнинѣта стѣватъ, катѣ ѣднѣ страшна войскѣ, скрѣтомъ да не ги видѣ никой на кадѣ щѣ ѡтѣдѣта: така прѣватъ и кога са забѣрнатъ Твѣрдѣ любѣтъ пѣлѣтата си, но и тѣи глѣдатъ добрѣ свѣитѣ родѣтели кога остарѣлатъ.

К и т з. (11.)

ѿ колкото животни знаѣмы до днѣсь кѣтатъ ѣ най голѣмъ, защѣ снагѣта мѣ ѣ двѣдѣсѣтъ, илѣ двѣдѣсѣтъ и чѣтыри лѣхти дѣлга, а главѣта мѣ дѣсѣтъ, илѣ двѣдѣдѣсѣтъ, и така сѣчкѣта мѣ длѣжина ѣ трѣдѣсѣтъ, илѣ трѣдѣсѣтъ и шѣсть лѣхти. На главѣта си има двѣхѣла, сѣрѣчь двѣпки пригъ който